

„Ježiš Kristus je ten istý včera, dnes a až na veky.“

(Židom 13.8)

Obežník

Marec 1980

Dokončenie Cirkvi prvorodených

Milí bratia a sestry, drahí priatelia, veľmi srdečne vás zdravím v drahom mene Ježiša Krista. Dnešnej úvahe si kladieme za základ citát z listu Židom 12:22-23:

„Ale ste pristúpili k vrchu Sionu a k mestu živého Boha, k nebeskému Jeruzalemu a k myriadám anjelov, k slávnostnému zhromaždeniu a k zboru prvorodených, ktorí sú zapísaní v nebesiach, a k Bohu sudcovi všetkých ... “

Na prvý pohľad by sa mohlo zdať, akoby apoštol oslovil dokonalú Cirkev v nebi, a predsa bola ešte na zemi. Bol to Pavol, ktorému bolo zjavené tajomstvo sa Cirkvou až do jej dokončenia. Práve jeho Bôh použil, aby písal o hlbších pravdách, okrem iného o vyvolení, predurčení, premene a vzatí. Čo znamenal Mojžiš pre vyvolaných z Izraelskej Cirkvi v Starom Zákone, to smel znamenať Pavol pre Cirkev Božiu v Novom Zákone.

V tejto úvahe nám ide o to, postaviť každému pravému Božiemu dieťaťu pred zrak stav viery na základe PRÁVA PRVORODENÉHO tak, aby neostalo žiadne miesto pre pochybnosť a neveru. V biblickom texte sa objavuje slovo PRVORODENSTVO, užitú na Cirkev živého Boha. Týmto pojmom sa chceme zaoberať bližšie.

Bôh vložil od počiatku na PRVORODENSTVO zvláštne požehnanie. Ním dané zaslúbenie skutočne nebolo viazané na žiadnu podmienku, ale je založené na predurčení. Keď Bôh poslal Mojžiša k panovníkovi Egypta, prikázal mu, aby ako prvé vyslovil túto vetu:

„Takto hovorí Pán: Môj syn, môj PRVORODENÝ, je Izrael. Povedal som ti: Prepusti Môjho syna, aby mi slúžil.“ (2. Mojžišova 4:22-23).

To „*Tak hovorí Pán!*“ stálo v Izraeli a stojí v Cirkvi v úvode Božieho posolstva pre všetkých PRVORODENÝCH a platí pre všetkých synov a dcéry Božie až do konca. Nieкого sa môže sprvu trochu dotknúť, že Bôh považoval za posvätené a Jemu zasvätené nielen PRVORODENÝCH SYNOV, ale i PRVORODENÉ Z DOBYTKA.

Toto má mimoriadne zvláštny význam, pretože PRVORODENÉ zvieratá boli prinášané ako obeť za PRVORODENÝCH IZRAELA.

„Všetko PRVORODENÉ, čo sa narodí z tvojich hoviad a z tvojho drobného stáda, čo bude samec, zasvätiš Pánovi, svojmu Bohu. Nebudeš robiť na PRVORODENOM svojho vola ani nebudeš strihať PRVORODENÉHO svojho drobného stáda. Pred Pánom, svojím Bohom, ho budeš jesť rok po roku na mieste, ktoré vyvolí Pán, ty i tvoj dom.“ (5. Mojžišova 15:19-20).

Lud, ktorému Bôh Svojim slobodným rozhodnutím prisľúbil právo PRVORODENSTVA mal prinášať za obeť PRVORODENÉ zvieratá – samcov, k zmiereniu a zjesť ich na mieste na to určenom. Kristus, obetný Baránok Boží, ktorý za nás dal Svoju krv a život ako PRVORODENÝ povedal:

„Amen, amen vám hovorím, že ak nebudete jesť tela Syna človeka a piť Jeho krvi, nemáte v sebe života. Kto je moje telo a pije moju krv, má večný život, a Ja ho vzkriesim v posledný deň.“ (ev. Jána 6:53-54).

Všetci vieme, čo je tým mienené. Väčšina čitateľov prehliada túto základnú skutočnosť PRVORODENSTVA, ktorá je zdôraznená už pri prvej Boha uspokojujúcej obeti:

„A doniesol aj Ábel z PRVORODENÝCH svojho stáda a z ich tuku.“ (1. Mojžišova 4:4)

Duchovne zmyšľajúcemu vychádza v najhlbšej temnote jasné svetlo. Ábel, ktorý PRÁVO PRVORODENSTVA mal, priniesol za obeť to najlepšie PRVORODENÉ zo svojho stáda.

„Vierou doniesol Ábel Bohu väčšiu obeť než Kain, ktorou to vierou dostal svedectvo, že je spravodlivý, keď svedčí Bôh pri jeho daroch, a ňou, zomrúc, ešte hovorí.“ (Židom 11:4)

Ábela nemusel nikto vyučovať. V biblickom zmysle nie je viera žiadne prázdne slovo, s ktorým by mohol každý zaobchádzať ako by chcel, ale je Bohom udeleným zjavením Jeho vôle. Len na obeti, ktorá je prinášaná v takejto viere, spočíva Božie zaľúbenie. Ábel sa stal prvým príkladom pre všetkých PRVORODENÝCH.

„A Pán pohliadol milostivo na Ábela a na jeho obetný dar.“

Nehorí naše srdce, keď čítame tento text? Pán pohliadol milostivo na Ábela, ktorý priniesol PRVORODENÉ SVOJHO STÁDA za obeť Bohu. Prípomína nám to slová, ktoré povedal Pán Mojžišovi:

„A zmilujem sa nad kým sa zmilujem, a zľutujem sa, nad kým sa zľutujem.“ (2. Mojžišova 33:19)

„Ale na Kaina ani na jeho obetný dar nepohliadol, a preto sa Kain veľmi rozpálil hnevom, tak, že opadla jeho tvár.“ (1. Mojžišova 4:5)

Neviditeľný pochod v Kainovom srdci sa zrkadlil v jeho tvári. Nenávisť, závisť a žiarlivosť nezostanú utajené, preniknú, vyjdú na povrch a stávajú sa viditeľné. Potom čítame smutné slová: „... povstal Kain na Ábela, svojho brata, a zabil ho.“ (verš 8).

Od počiatku existovali dve rozdielne semená a línie, ktoré nám Pán nanovo postavil pred zrak v ev. Matúša 13, v podobenstve o rozsievачovi. Práve v tejto súvislosti by mohlo byť uvedených množstvo myšlienok a miest z Písma. Aby sme však zostali pri našej téme PRVORODENSTVA, budeme sa zaoberať príbehom Ezava a Jákoba.

„Ale Jákob mu povedal: Predaj mi dnes svoje PRVORODENSTVO! A Ezav povedal: Hľa, jednako idem zomrieť, načože mi je PRVORODENSTVO?!“ (1. Mojžišova 25:31-32)

Ezav zrejme vôbec nepochopil zmysel a význam PRÁVA PRVORODENSTVA. So zomieraním musel predsa počítať aj Jákob a všetci ostatní ľudia.

„A Jákob povedal: Prisahaj mi dnes a hneď tu! A prisahal mu a predal Jákobovi svoje PRVORODENSTVO.“ (verš 33)

Čo pre jedného neznamenal nič, to pre toho druhého znamenalo všetko. Ako vieme, bolo to Božie riadenie. Jákob a Ezav prišli na svet ako dvojčatá. Aj keď sa Ezav ukázal ako prvý, Jákob ho už držal za päť. Keď bola Rebeka tehotná, išla sa pýtať Pána, ktorý jej dal túto odpoveď: „Dva národy sú v tvojom živote...“ (1. Mojžišova 25:23).

Jákob (Istivý) bol tichej povahy, ale vedel, čo chcel, a to nie sám zo seba, ale skrze milosť Božiu. Kto túto udalosť sleduje rozumom a posudzuje ľudsky môže povedať: „*To celé bol len podvod, on oklamal svojho brata.*“. Kto však verí v predurčenie, pozoruje všetko z Božieho hľadiska.

Opäť je to apoštol Pavol, ktorému bola darovaná táto biblická pravda Božským zjavením, totiž pravda o udalostiach s Ezavom a Jákobom.

„*Lebo ešte keď sa neboli narodili ani neboli vykonali ničoho dobrého alebo zlého – aby zostávalo preduloženie Božie podľa vyvolenia, nie zo skutkov, ale z Toho, ktorý povoláva – ešte vtedy jej bolo povedané, že väčší bude slúžiť menšiemu.*“ (Rimanom 9:11-12)

Až potiaľto môžeme to, čo Pavol vykladá, ešte pochopiť, ale keď sa odvoláva na Starozákonné Slovo z Malachiáša a doslova píše: „*Jákoba som miloval a Ezava som nenávidel.*“, potom je to pre nás ťažko pochopiteľné. Koho tu nenapadne myšlienka, či Bôh jednal správne?

Buďme bez obáv, všetko Jeho činenie je dokonalé. Práve v tejto udalosti je nám význam PRÁVA PRVORODENSTVA postavený pred oči najzreteľnejšie. Bôh ustanovil všetko dopredu na základe Svojej vševedúcnosti, podľa Svojej dobrej ľúbej vôle. On vedel, kto bude veriť a kto veriť nebude, kto Spasenie prijme a kto ho neprijme.

S PRÁVOM PRVORODENSTVA bola spojená požiadavka na POŽEHNANIE PRVORODENÉHO, ktoré okrem iného spočívalo v tom, že dedičovi pripadol dvojnásobný podiel dedičstva (5. Mojžišova 21:17). V 1. Mojžišovej 27 si môžeme prečítať, akým spôsobom si Jákob vymámal POŽEHNANIE PRVORODENÉHO od svojho otca Izáka, ktorý vo svojom vysokom veku oslepol. V našich očiach iste zavrhnutiahodné, v očiach Božích Jemu ľúbe.

Okrem iného vyslovil Izák:

„*Nechže ti dá Bôh z rosy neba a zo všelijakého tuku zeme, hojnosť obilia a hrozňovej šťavy. Nech ti slúžia národy a klaňajú sa ti ľudia! Buď pánom svojim bratom, a nech sa ti klaňajú synovia tvojej matky!*

Ten, kto by ti zlorečil, nech je zlorečený, a ten, kto by ti žehnal, nech je požehnaný!“ (1. Mojžišova 27:28-29)

Požehnanie, ktoré sa rovnalo proctvu a bolo vyslovené priamou inšpiráciou Ducha Božieho, platí ešte dodnes Izraelitom, Jákobovým potomkom. Kto Izraelu žehná, bude požehnaný, kto ho preklína, je prekliaty. **Čo Bôh požehnal, zostáva na veky požehnané.**

Keď Izák skončil svoje požehnanie Jákobovi, prišiel k svojmu otcovi Ezav. Ten sa ho spýtal: „*Kto si ty?*“. A on odpovedal: „*Ja som tvoj syn, prvorodený, Ezav. Vtedy sa zľakol Izák prenáramne...*“. Ak čítame tento dej až do konca, sme mimoriadne otrasení. Izák vysvetľuje svojmu synovi Ezavovi, že už udelil POŽEHNANIE PRVORODENÉHO Jákobovi.

„*Keď počul Ezav slová svojho otca, skríkol veľikým krikom a horkým prenáramne a povedal svojmu otcovi: Požehnaj i mňa, môj otče!*“ (verš 34)

Zdá sa, že konečne pochopil cenu PRÁVA PRVORODENSTVA. Ako sa musel cítiť, keď dostal odpoveď:

„*Tvoj brat prišiel so ľstou a vzal tvoje požehnanie.*“ (verš 35)

Najprv Jákob pripravil svojho brata o PRÁVO PRVORODENSTVA a potom o POŽEHNANIE PRVORODENÉHO. **Kto patrí k ZÁSTUPU PRVOTINY, bude mať plné požehnanie Božie.**

„*Či máš len to jedno požehnanie, môj otče? Požehnaj i mňa, môj otče! Potom pozdvihol Ezav svoj hlas a plakal.*“ (verš 38)

Táto udalosť nám ukazuje dôležitosť PRÁVA PRVORODENSTVA. **Bôh žehná mnohými rozličnými spôsobmi, ale POŽEHNANIE PRVORODENÉHO je jednorazové.** Mnohí budú v ten deň podávať správu o požehnaníach, ale potom budú plakať a nariekať. Pre Ezava prišla hodina zmúdenia príliš neskoro. Čas požehnaní bol preč. Začal hlasne plakať. Je mnoho tých, ktorí označujú Boha za svojho Otca, ktorí ale nevedia nič o PRÁVE PRVORODENSTVA skutočnej Cirkvi Božej, ktorí sa neusilujú o POŽEHNANIE PRVOTINY, áno, podceňujú ho, ale v rozhodujúcom okamihu im bude chýbať. Potom budú aj oni plakať a nariekať. Rozjímali sme o príbehu Kaina a Ábela a zistili sme, že skutočná viera je zjavenie. Ábel ju od Boha prijal. Potom, ako Pán milostivo prijal jeho obeť, stal sa Kain jeho nepriateľom. Podobne to vidíme aj v popise udalostí o Jákobovi a Ezavovi. Čítame:

„A Ezav zjavne nenávidel Jakoba pre požehnanie, ktorým ho požehnal jeho otec.“ (verš 41)

Aj to ešte dnes existuje medzi bratmi, ktorí označujú Boha za svojho Otca, totiž, že sa stanú jeden druhému nepriateľom kvôli požehnaniam, ktoré Pán daroval. V Jákobovi, otcovi dvanástich pokolení národa, boli naznačené Novozákonné spásne dejiny. Pohanské národy stáli mimo Božský plán Spasenia. Pavol píše o Židoch: „ ... ktorí sú Izraeliti, ktorých je synovstvo i sláva i zmluvy i zákonodarstvo i svätoslužba i zaslúbenia ...“ (Rimanom 9:4)

Bôh zaslepil oči izraelského národa, aby sme my mohli vidieť. Zavrholi Krista, toho PRVORODENÉHO, aby nám mohla byť daná možnosť prijať Ho. Skôr ako sa teraz budeme zaoberať týmto pojmom z Novozákonného hľadiska, chceme obzvlášť zdôrazniť Ježiša Krista ako PRVORODENÉHO.

„Lebo ktorých predzvedel, tých aj predurčil za súpodobných obrazu svojho Syna, aby On bol PRVORODENÝM medzi mnohými bratmi.“ (Rimanom 8:29)

To isté požehnanie, ktoré bolo na Kristu, tom PRVORODENOM, je pripravené pre všetkých, ktorí, zrodení skrze rovnakého Ducha, prijímajú PRÁVO PRVORODENSTVA. Nechceme sa zaoberať Božím synovstvom všeobecne, ako sa to všade deje, ale CIRKVOU PRVORODENÝCH, ako to čítame v Židom 12. PRVORODENÍ majú právo na Božské dedičstvo a už boli skrze Ježiša Krista požehnaní.

„Požehnaný Bôh a Otec nášho Pána Ježiša Krista, ktorý nás požehnal každým požehnaním duchovným v ponebeských oblastiach v Kristovi ...“ (Efezským 1:3)

Požehnaní Pánovi sú nosiči Božských zaslúbení, sú dediči Boží a spoludediči Ježiša Krista. Sú splodení tým istým Duchom Božím a prijímajú tú istú plnosť Ducha Svätého.

„Lebo ste nevzali ducha služby, aby ste sa zase báli, ale ste vzali Ducha Synovstva ...“ (Rimanom 8:15)

Židom 9:12 hovorí o obetiach, ktoré boli prinášané v Starom Zákone a potom o Kristu, ako o obeti Novej Zmluvy.

„...ale svojou vlastnou krvou vošiel raz navždy do svätyne vykonajúc večne platné vykúpenie.“

Krv zvierat priniesla len dočasné zmierenie, avšak Kristus bol sám Ten Vykupiteľ, o ktorom prorokovali proroci, ktorý nám priniesol vykúpenie a spásu.

„...o koľko viacej krv Kristova, ktorý mocou večného Ducha obetoval sám seba bezvadného Bohu, očistí vaše svedomie od mŕtvych skutkov, aby ste svätoslúžili živému Bohu.“ (verš 14, nemecký preklad)

V Starom Zákone to boli bezchybní PRVORODENÍ baránkovia, ktorí boli prinášani ako prechodné zmierenie za PRVORODENÝCH Izraela, avšak tu to bol Baránok Boží, ktorý raz prevždy vylial Svoju Božskú krv. Na Golgote sa stalo dokonalé vykúpenie pre všetkých PRVORODENÝCH, ktorí prídu vo večnosti k dokonalosti.

„Lebo jednou obeťou navždy zdokonalil tých, ktorí sa posväcujú.“ (Židom 10:14)

Všetci PRVORODENÍ sú Ním vykúpení, Jeho krvou očistení, posvätení pravdou Slova zjavenou Duchom a v Ňom sú dokonalí. Odpočívame v dokonanom diele Božieho vykúpenia pre nás.

„A chcúc to tak, splodil nás Slovom pravdy, aby sme boli akousi prvotinou jeho stvorení!“ (Jakuba 1:18)

Baránok Boží, ktorý bol bez vady, vykúpil nás, ktorí sme na tom boli ako Jákob. On, Ten bez hriechu, nám z milosti daroval odpustenie a PRAVO PRVORODENSTVA. Všimnite si, On obetoval Svoje ľudské telo, Svoju Božskú krv, ale ako je napísané:

„... mocou večného Ducha.“ (Židom 9:14, nemecký preklad)

Je to táto moc Ducha Božieho, ktorá v nás plodí nový život. **Zasľúbenie Otca, krst Duchom Svätým, o ktorom hovoril Pán Ježiš, je POŽEHNANIE PRVORODENÉHO, a každý veriaci od prvého kázania o Letniciach má na neho právo.**

„No, nie len to, ale aj sami, majú PRVOTINU DUCHA, aj my sami vzdycháme v sebe, očakávajúc synovstvo, vykúpenie svojeho tela.“ (Rimanom 8:23)

PRVOTINY prijímajú Ducha Svätého ako DAR PRVOTINY.

To je Božské požehnanie pre PRVORODENÝCH. Kto skutočne má plnosť Ducha bude mať tie isté nadprirodzené účinky tohoto prežitia. Môžeme o tom čítať v 1. Korintským 12 a 14. Nejedná sa o nejakú rozumovú vieru v Slovo, ale o skutočné nadobudnutie toho, čo Bôh pre tých Svojich zaslúbil.

Aj keď sa večne platné vykúpenie stalo už na Golgote, aj tak ešte na konečne platné uskutočnenie, totiž premenu našich smrteľných tiel čakáme.

„Lebo aj, ktorí sme v tomto stáne, vzdycháme súc obťaženi, nakoľko sa nechceme vyzliecť, ale sa prirodiať, aby to, čo je smrteľné, bolo pohltené od života. No Ten, kto nás práve k tomu istému pripravil, je Bôh, ktorý nám aj dal závdavok Ducha.“ (2. Korintským 5:4-5)

Všetci, ktorí majú PRÁVO PRVORODENSTVA, prijímajú zaslúbenie Otcovo – POŽEHNANIE PRVORODENÉHO, rovnako ako v prakresťanstve v deň Letníc a po ňom. **Duch je tá záruka, závdavok, právo na premenu našich tiel.** To, čo sa stalo s Kristom, PRVOTINOU, sa stane so všetkými, ktorí Jemu, ako PRVOTINA patria.

„Ale jeden každý vo svojom vlastnom poriadku: PRVOTINA KRISTUS, potom tí, ktorí sú Kristovi, za Jeho príchodu.“ (1. Korintským 15:23)

Rovnakým spôsobom, ako sa na Kristu, Hlave Cirkvi, naplnilo každé zaslúbenie Slova, ktoré sa na Neho vzťahovalo, tak sa naplní každé zaslúbenie pri všetkých údoch, ktoré tvoria Jeho telo.

Naše konečné určenie je úplná premena na Jeho obraz. Tak iste, ako že On obdržal Jeho vzkriesené telo a bol vzatý hore do nádhery, tak iste budú aj naše smrteľné telá premenené a vytrhnuté Jemu v ústrety.

„A ak Duch Toho, ktorý vzkriesil Ježiša z mŕtvych, prebýva vo vás, tak teda Ten, ktorý vzkriesil Krista Ježiša z mŕtvych, oživí aj vaše smrteľné telá skrze Svojho Ducha, ktorý prebýva vo vás.“ (Rimanom 8:11)

Od založenia Novozákonnej Cirkvi nám stoja Skutky apoštolov a po nich nasledujúce listy k dispozícii, ako večne platné svedectvo Božie. Duch Boží bude na konci pôsobiť rovnakým spôsobom skrze rovnaké dary Ducha a služby ako vtedy. O prijatí Ducha Svätého môžu teoreticky existovať rozdielne názory, účinok však zostáva v Božskej praxi rovnaký.

Na tom, čo Bôh činí, sa nič nemení. **Pre tých Bohom vyvolených, predurčených, PRVORODENÝCH, je Duch Svätý PEČAŤOU BOŽOU.**

„ ... Ktorý si nás i zapečatil a dal závdavok Ducha do našich srdc.“
(2. Korintským 1:22)

Nie *nejakú* pečať, ale JEHO pečať, nie *nejakého* ducha, ale JEHO DUCHA. Tu sa jedná o Cirkve v nebi zapísaných prvorodených, ktorí boli predurčení pred založením sveta za synov a dcéry. Kdekoľvek nastane vyliatie Ducha Svätého, tam sú vykúpení vkrstení do jedného tela. Veď to nie je len krst Duchom, ale i ohňom, ktorým sú všetky údy pretavené v jedinú jednotu a stávajú sa živým organizmom tela Ježiša Krista. Podľa Rimanom 5:5 je LÁSKA BOŽIA vyliata skrze Ducha Svätého v našich srdciach.

Dokončenie Cirkvi prvorodených sa stane v BOŽEJ LÁSKE. LÁSKA BOŽIA je zväzok dokonalosti, ktorý nemôže byť pretrhnutý. Pretože sme sa tak veľmi priblížili veľkej udalosti návratu Ježiša Krista a môžeme každého času počítať s premenením a vzatím, mali by sme si všetci, pokiaľ možno denne, čítať 1. Korintským 13 a Boha úpenlivo prosiť o pomoc, aby sme Jeho Slovo previedli v skutok.

Prajeme všetkým bohaté Božie požehnanie, či ste osamelí, alebo sa zhromažďujete s inými. Ježiš žije. On vstal.

Buďte čo najsrdečnejšie pozdravení Jeho pozdravom pokoja.

V láske Božej spojený

Bro. Frank

Kontakt

Slobodná Ľudová Misia
I. Krasku 18, 91705 Trnava

internet: www.misia.sk

email: info@misia.ks

telefón: 0905 414 701